

ת"פ 14621/11/10 - תביעות צפת נגד קיריל סמירניק, יבגני בקלור

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 14621-11-10 תביעות צפת נ' סמירניק ואח'

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: תביעות צפת

המאשימה

נגד

1. קיריל סמירניק
2. יבגני בקלור

הנאשמים

גזר דין (לגבי נאשם מס' 1 בלבד)

כתב אישום ורקע:

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות:

תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

והעלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

מדובר באירוע שהתרחש ביום 17/7/10, בראש פינה, בפתחו של מועדון לילה, בשעות לפנות בוקר. למקום הגיעה נידת משטרה שהוזעקה בשל חשש לקטטה. נקבע כי הנאשם (יחד עם נאשם נוסף) תקף את מאבטח המועדון ואף גידף אותו במילים: "**יא ערבי, יא מסריח, יא זבל, שתמות, הרגתי בצבא כמוך**". בהמשך, כשהתערבו השוטרים שהגיעו בנעשה, החלו הנאשם וחברו לקלל את השוטרים, ואמרו להם, בין היתר, "**יא מנייקים, יא זבל**" ובהמשך שני הנאשמים התנגדו לשוטרים שניסו להרחיקם, ודחפו אותם.

הנאשם אף הורשע בכך שאמר לאחד השוטרים, בהמשך לאירוע כי אינו מפחד משוטרים וכי הוא תקף בעבר שוטרים ושוחרר, ואף אמר לו את המילים: "**אני לא מפחד מכלום... שתזדיין המדינה המגעילה.. וחבל שהיטלר לא גמר אתכם**".

2. שאלת העונש שיש להטיל על הנאשם בגין האירוע האמור, נדונה כעת בבית משפט זה זו הפעם השנייה, שכן הנאשם הודה בעבר במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום שתוקן, נענש, אך ערער על עונשו. בהסכמתו של הנאשם החליט בית המשפט המחוזי בע"פ 20863-08-14, כי התיק יוחזר לשלב ההקראה בבית משפט זה, **על פי כתב האישום המקורי, לפני תיקונו במסגרת הסדר הטיעון**, ושעובדותיו פורטו לעיל.

3. לאחר ניהול התיק מראשיתו כאמור, הורשע הנאשם בכל אשר יוחס לו ובעבירות שפורטו.

טיעוני הצדדים לעונש:

ביום 6/3/16, טענו הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה

4. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות המכוונות נגד עובדי הציבור, וטען כי על ביהמ"ש לתת בגזר הדין הגנה לעובדי ציבור לשם ביצוע תפקידם כהלכה.

נטען כי מעשיו של הנאשם היו חמורים וכי הנזק שהיה צפוי להיגרם הוא בעל פוטנציאל רב, זאת כשהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול והאירוע יכול היה להתפתח גם לאלימות קשה.

עוד טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם הוא בין חודש ועד חצי שנת מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ציין כי לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות מאותו סוג.

המאשימה עתרה לענישה הכוללת 3 חודשי מאסר בפועל, עם אפשרות לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

טיעוני ב"כ הנאשם

5. ב"כ הנאשם טענה כי העבירות אינן ברף הגבוה וסברה כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא מאסר על תנאי, ובמקרים המתאימים, אף אי הרשעה.

ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שרות המבחן מיום 6/2/14, אשר נערך לגבי הנאשם במסגרת הסדר הטיעון הקודם, שבוטל כאמור לעיל, ובו נאמר ששרות המבחן התרשם מהנאשם כצעיר נורמטיבי, בעל יכולות לתפקוד תקין שעבר תהליך של בגרות, והעריך כי הסיכוי להישנות ביצוע העבירות על ידו הוא נמוך.

ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם לא היה מעורב מזה מס' שנים באירועים פליליים, עומד על סף השלמתם של לימודי המשפטים, עובד בצורה מסודרת ומתגורר עם בת זוגו מזה מספר שנים.

עוד ציינה ב"כ הנאשם כי הוא ממשיך להתנדב בעבודה עם ניצולי שואה, וכי אירועי כתב האישום מהווים אירוע חריג בחייו.

ב"כ הנאשם טענה כי הרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע פגיעה אקוטית בסיכויי להשתלבות בעבודה, וזאת על אף שלשכת עורכי הדין שיקול דעת אם לקבל חבר בעל הרשעה בפלילים, ולא מדובר בשלילת חברות אוטומטית.

ב"כ הנאשם עתרה להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהסתפק בהטלת של"צ.

6. הנאשם

הזכיר כי מאז האישום לא נפתחו נגדו תיקים פליליים וזה יכול להעיד על דרך התנהלותו כיום.

תסקיר שרות המבחן:

7. לגבי הנאשם נערך תסקיר שהוגש ביום 6/2/14, ובאת כוחו התייחסה לתסקיר זה בטיעוניה.

מצאתי לנכון להביא את עיקריו של אותו תסקיר, ואולם אציין שוב כי אותו תסקיר הוזמן במסגרת הסדר טיעון שבוטל, ושכלל את תיקונו של כתב האישום באופן משמעותי ביותר, בכך שבכתב האישום המתוקן נמחקו שלוש מעבירות האישום, ונותרה רק עבירה יחידה - הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. העבירות האחרות בהן הורשע הנאשם בסופו של דבר - תקיפת שוטר (בדרך של דחיפה), העלבת עובד ציבור, ותקיפה סתם (של המאבטח) נמחקו במסגרת הסדר הטיעון, אך בסופו של הליך ההוכחות, הנאשם הורשע אף בהן. בנוסף ובהתאמה, מכתב האישום המתוקן, שעמד בבסיס הסדר הטיעון שבוטל, נמחקו עובדות, אשר הוכחו בסופו של דבר בפני, ובהן אמירות בוטות, כפי שפירטתי לעיל, כלפי השוטרים וכלפי המאבטח, אשר הנאשם השמיע בליל האירוע.

8. כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם רווק בן 27 שנים, עלה לישראל בשנת 1996 מאוזבקיסטן, בהיותו בן 10, סטודנט למשפטים שנה ג' במכללת נתניה ועובד באופן חלקי בתרגום.

הוריו של הנאשם התגרשו עם לידתו, האם נישאה בשנית והתגררה יחד עם הנאשם ובעלה ביבניאל, אחרי 3 שנים עברו לקצרין. האם התגרשה מבעלה השני לפני 12 שנים.

עם מעבר המשפחה לרמת הגולן, חלה התדרדרות בהתנהגותו של הנאשם בבית הספר ואפילו נדרש ליטול טיפול תרופתי, והנאשם עבר ללמוד בפנימיית "מנוף".

הנאשם התגייס בגיל 20 לצבא וסיים שרות צבאי מלא, אם כי נרשמו לחובתו עבירות משמעת והוא עבר מסגרות בצבא.

לאחר שירותו הצבאי, הנאשם עבד בשני מקומות עבודה, אך גם נפתחו נגדו תיקים משטריים בגין עבירות

אלימות.

הנאשם התגורר בדירה שכורה עם בת זוגו מזה 5 שנים, עבד באופן חלקי בתרגום, ובתמורה למלגת שכר לימוד שהוא קיבל, הנאשם ביצע פרויקט תמיכה וטיפול בניצולי שואה. עוד ציין הנאשם, כי במסגרת הפרקטיקה המשפטית, סייע לתובעים בבית הדין לעבודה במסגרת עמותת "הלב".

שרות המבחן ציין, כי הנאשם הופנה לשירותיו בשנת 2005 על רקע ביצוע עבירת החזקת סכין, בגינה נדון לשל"צ ללא הרשעה. הנאשם הופנה פעם נוספת לשרות המבחן בשנת 2009 בגין עבירה של העלבת עובד ציבור, הנאשם הורשע בבית משפט השלום אך הרשעתו זו בוטלה בבית המשפט המחוזי. לפני פחות משנה הופנה פעם נוספת לשרות המבחן בגין עבירת החזקת סמים, הנאשם לא הורשע גם בגין עבירה זו.

שרות המבחן התרשם, כי במצבים קונפליקטואליים, נטה הנאשם לנקוט בגישה עקרונית אשר שיבשה לו את המהלך התקין של חייו, על כן השתתף בסדנא של שרות המבחן בנושא של ניהול קונפליקטים, שרות המבחן מסר כי הנאשם שיתף פעולה ונתרם מהשתתפותו.

בהתייחסו לאירוע בכתב האישום, טען הנאשם כי הוא וחבריו שבו אל המועדון לאחר שסברו כי נשמט מכיסם שטר כסף בסכום גבוה, אך מאחר והייתה זו שעת הסגירה של המקום, הם נהדפו בידי הבעלים של המקום ובהמשך הגיעו גם השוטרים.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו ואת הבנתו לכך כי מעשיו עלולים לשבש את חייו ואת יכולתו להתפרנס.

שרות המבחן התרשם כי למרות רקעו המשפחתי המורכב והתנהגותו הבעייתית, הוא בעל יכולות לתפקוד תקין, עבר תהליך של התבגרות והתמתנות.

שרות המבחן העריך כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות על ידו הוא במדרג נמוך.

עוד העריך שרות המבחן, כי מאחר והנאשם סטודנט למשפטים בשלב מתקדם של התואר, הרשעתו בדין עלולה לחבל בסיכוייו לשמש כעורך דין והמליץ להשית עליו של"צ ללא הרשעה.

שאלת ההרשעה בדין:

9. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרیف, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

ראו לעניין זה את ע"פ 43351-08-14 **אסייגה אלמיו נגד מדינת ישראל**:

"אכן הכלל המנחה בפלילים הוא, כי אדם שביצע עבירה צפוי להיות מורשע בדין. כך שהימנעות מהרשעה היא, אפוא, חריג לכלל שיופעל במקרים נדירים בלבד. בית המשפט ימנע מהרשעה, רק בנסיבות חריגות שבהן יוכח כי הנזק שנגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עם הנאשם. דהיינו, כאשר לא מתקיים יחס סביר בין הנזק שצפוי לנאשם מן ההרשעה לחומרת העבירה. ראו: ע"פ 2555/13 חי נחמיאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], (09.01.14) ורע"פ 3852/14 אלכסנדר זיסמן ורשואר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (18.08.14).

10. הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

11. האירוע בו עסקין מגלה עבירות אשר הצטרפותן יחד ונסיבותיהן שוללים כמעט לחלוטין הימנעות מהרשעה, זאת אף במקרים בהם ברור כי הנאשם יינזק מהרשעתו. תסקיר שרות המבחן שנמנע מהרשעה התבסס על התנהגות אחרת ועל עבירות אחרות, שפורטו בכתב אישום מתוקן אשר איננו רלוונטי עוד, משהורשע הנאשם לאחר הוכחות בכל אשר יוחס לו בכתב האישום המקורי.

הנאשם הורשע, בין היתר, בעבירת תקיפת שוטר בהתאם לסעיף 273 לחוק העונשין, שלצדה נקבע עונש מאסר מינימום. הוראה זו פורשה באופן בו גם הטלת מאסר שכולו מותנה מקיים את חובת מאסר המינימום, ולא דווקא מאסר בפועל, אך בכל מקרה הימנעות מהרשעה אינה מסתדרת עם תכלית החקיקה המביעה את החומרה היתרה שראה המחוקק בתקיפת שוטרים.

כפי שיפורט בהמשך - אני סבורה שמתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם מתחיל ממאסר קצר, ולפיכך, סיום ללא הרשעה יתכן רק תוך סטייה ממתחם הענישה. כפי שיפורט גם כן - אין במקרה זה הצדקה לסטות ממתחם הענישה, על אף טענות הנאשם, ולכן, גם מבחינה זו דין ההרשעה להישאר על כנה.

12. בהפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, קל וחומר בתקיפתם פיזית, ישנה חומרה יתרה. עונשיהם של המבצעים עבירות נגד שוטרים ראוי שישדרו מסר של הוקעה וסלידה מהתנהגות מסוג זה, וזאת לשם

הגנה על השוטרים במילוי תפקידם ובעבודתם.

לא ניתן להקל ראש בהתנהגות בריונית וגסה כלפי שוטרים ואוכפי חוק, מצד מי שנחשד בביצוע עבירה ונדרש לציית להוראות. מדובר באירוע טיפוסי ונפוץ, למרבה הצער, בו נדרשת המשטרה להתערבות בשעות לילה, במקום בילוי, שבו צעירים הנתונים ככל הנראה תחת השפעת אלכוהול עוברים על כללי ההתנהגות וישנו חשש להתדרדרות לאלימות. במקרה זה הנאשם תקף מאבטח בדחיפה, קילל והתבטא, יחד עם חברו, בביטויים גזעניים ובוטים, וכשהמשטרה התערבה, לא הורתע, לא ציית, אלא המשיך וביצע עבירות נוספות.

מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים, שהנם השמירה על בטחון הציבור, ציות לחוק, בטחונם האישי וכבודם של השוטרים והמאבטח, וכן האינטרס הציבורי הרחב של איכות חיים וחופש לבלות וליהנות במקומות בילוי.

הימנעות מהרשעה באירוע לא תואמת את חומרת ההתנהגות, ותהווה חטא לאינטרס הציבורי.

13. תסקיר שרות המבחן אשר המליץ להימנע מהרשעת הנאשם הסתמך, בין היתר, על כך שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע בגינם התנצלות. בפני כידוע תמונה שונה, שכן הנאשם ערער על גזר הדין שנגזר עליו במסגרת הסדר טיעון, טען טענות שהיוו משום חזרה מהודאה באותו כתב אישום שתוקן, ובהסכמת המאשימה ניהל את משפטו מראשיתו. אשר על כן לא עומדות היום לטובת הנאשם אותן הערכות מיטביות אשר בחלקן הסתמכו על הודאה ולקחת אחריות, וגם מטעם זה תסקיר שרות המבחן והמלצתו המתונה והמקילה אינם רלוונטיים.

14. הפגיעה של העונש בנאשם - הנאשם מסיים, לטענתו, את לימודי המשפטים ומתעתד להתפרנס ממקצוע עריכת הדין.

אמנם אין ספק כי הרשעה פלילית עלולה להשפיע על מסלולו העתידי של הנאשם בלשכת עורכי הדין ובהשתלבות בהתמחות ובעבודה, ואולם, עדיין אין לומר כי קונקרטיה ההרשעה הפלילית תסתום את הגולל על עתידו כעורך דין, ושיקול הדעת בעניין זה נתון בסופו של דבר ללשכת עורכי הדין.

סעיף 44(א)(1) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א - 1961, קובע (בין היתר) כדלקמן:

44. (א) הלשכה רשאית, לאחר שנתנה למועמד הזדמנות

לטעון טענותיו לפניה, שלא לקבלו כחבר הלשכה, על אף

כשירותו -

(1) אם המועמד הורשע בעבירה פלילית שיש בה,

בנסיבות הענין, משום קלון, והלשכה סבורה שלאור הרשעה זו

אין הוא ראוי לשמש עורך דין;

שאלת השפעתה של הרשעה יילקח איפוא בחשבון, וענין חברותו של הנאשם בלשכת עורכי הדין יוכרע לאחר

שהנאשם ישמיע את טיעוניו, ותוך התייחסות עניינית לכלל הנתונים, בכלל זה לזמן שחלף מאז האירוע ונסיבותיו.

גם אם ישפיע תיק זה על החלטתם של מקבלי ההחלטות, הרי שלא ידוע באיזו מידה ובאיזה אופן ישפיע, ואין סיבה להניח, אף לא הוכח, ששערי לשכת עורכי הדין יהיו סגורים בפני הנאשם לצמיתות.

לנוכח נסיבותיו של האירוע וחומרתו, ובנוסף, בהתחשב בהתנהגותו של הנאשם בהליך המשפטי, ובקביעותי לגבי חוסר כנותו בגרסאותיו - אין בידי לתת משקל משמעותי לנזק אשר עלול להיגרם לו, ואיני מוצאת שמוצדק לבטל הרשעתו.

מקצוע עריכת הדין דורש יושר, יושרה וניקיון כפיים, ובנוסף נדרשים יסודות מקצועיים ואישיים מקובלים לגבי התנהגות אנושית ו"מכובדות". אם יוסקו מסקנות לגבי הנאשם, בגין העבירות שביצע, לגבי היעדרם של כל אלה, הרי שיהיה הדבר בהתאמה למעשיו ולהתנהגותו כפי שהוכחה.

עוד יצוין, כי הנאשם הועמד לדין בעבר, לפני אירועי תיק זה, בשלושה תיקים פליליים, ובכל פעם נקבעה אשמתו ובתי המשפט נמנעו מהרשעתו. גם לכך משקל בהחלטתי כי יש להותיר את הרשעתו על כנה, אם כי אציין כי במקרה זה, גם אילו היה עברו של הנאשם נקי לחלוטין, הייתי סבורה כי יש להרשיעו.

החלטתי לפיכך שלא לבטל את הרשעתו של הנאשם.

שאלת העונש דין והכרעה:

15. תיקון 113 לחוק העונשין, הבניית שיקול הדעת בענישה, קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

ראשית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובשלב השני לגזור את עונשו של הנאשם בתחומי המתחם שנקבע. במקרים חריגים ניתן לסטות ממתחם הענישה, לקולא, משקולי שיקום, ולחומרא, משיקולי הרתעה.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. כאמור, הנאשם הורשע בביצוע ארבע עבירות - תקיפה והפרעה לשוטרי, תקיפה סתם והעלבת עובד ציבור, העבירות שבוצעו מהוות מסכת עובדתית אחת ואירוע אחד שלגביו אקבע את העונש ההולם.

התייחסתי לעיל לערכים שנפגעו בהתנהגותו של הנאשם.

אני סבורה כי מדובר בפגיעה במידה בינונית בערכים החברתיים. המאבטח והשוטרים לא היו נתונים לסכנה

ממשית מצד הנאשם, האלימות הסתכמה בדחיפות, ולא שללתי את האפשרות כי המאבטח דחף את הנאשם חזרה לאחר שנדחף על ידו. גסות הביטויים שהשמיע הנאשם שכוללים אופי גזעני, תחילה כלפי המאבטח, ובהמשך כלפי השוטרים, ראויה לציון לגנאי, והאמירות פוגעות בכבודם.

17. על הערך המוגן בעבירות כלפי עובדי ציבור נאמר בע"פ 20707-08-12 **בילל מצרי נגד מדינת ישראל**:

"העבירות כנגד שוטרים, לרבות איומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטרים הינן עבירות הפוגעות בסדר הציבורי ובאושיות שלטון החוק. התנכלות לשוטרים בכל אחת מן העבירות הנ"ל פוגעת לא רק בשוטר עצמו אלא במשטרת ישראל כולה, בתדמיתה, וביכולת הרתעתה כמי שמופקדת על אכיפת שלטון החוק. אין להשלים עם איומים על שוטרים. מי שמאיים על שוטרים מנסה להכניס בהם פחד ואימה, דבר העלול להשפיע על אופן תפקודם ובכך לפגוע בציבור ובביטחונו."

דברים ברוח דומה נקבעו בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נגד בחוס נעמאן**:

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו..."

18. **מדיניות הענישה** - מעיון בפסיקה שדנה בעבירות נגד שוטרים, עולה כי ניתנה ענישה במנעד רחב.

א. רע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נגד מדינת ישראל**, נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שייחס לו עבירות תקיפת והעלבת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר חוקי.

בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרכן של עבודות שרות ועונשים נלווים. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, נדחו.

ב. רע"פ 2222/13 **דוד חיחיאשולי נגד מדינת ישראל**, המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. זאת לאחר שסירב לצאת מהרכב בו נסע, על אף הבקשות החוזרות ונשנות של השוטר, ואז כשיצא מהרכב, הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים, וכשנשאל על ידי השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באפו, בנוסף התנגד המבקש למעצר ונופף בידיו לכל עבר. מהתסקיר עלה כי המבקש לא נטל אחריות על מעשיו וכך גם לגבי עבירות קודמות שביצע.

בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והמיר את המאסר בעבודות שרות לצו של"צ בהיקף של 200 שעות והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם. בקשת הרשות לבית המשפט העליון נדחתה.

ג. רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נגד מדינת ישראל**, המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. המבקשת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם לה דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. כאשר השוטר ביקש לעכב את המבקשת, היא התנגדה באופן אקטיבי, ובהמשך, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו. לאחר זאת, הכתה המבקשת באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. בית המשפט גזר עליה 30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

ד. רע"פ 1860/07 **שחר נחמני נגד מדינת ישראל**, המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. המבקש הפריע שלא כדין לשוטרים שעה שסירב לפנות את רכבו משטח השוק, סירב להזדהות, ובהמשך כאשר נאמר לו כי הינו מעוכב ונדרש להתלוות לשוטרים, תקף שניים מהם, באופן שבעט ופגע באחד מהם בבטנו, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי, אשר נחבל בידיו חבלות של ממש. בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בחופף למאסר שנגזר ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות הערעור לעליון נדחתה אף היא על ידי כב' השופט ג'ובראן, בציינו:

"ואבהיר שוב, בעבירות של אלימות קשה ובמיוחד כנגד נציגי החוק, בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים, כאשר העונש המירבי הכתוב בחוק, ראוי לו שיהיה נקודת מוצא."

ה. רע"פ 2065/14 **מחמד אבו מדיגם נגד מדינת ישראל**, המבקש הודה והורשע בביצוע עבירת תקיפה של שוטר בעת מילוי תפקידו. המבקש תקף שוטרים שהגיעו לביתו על מנת לבצע חיפוש, בכך שדחף שוטר אחד בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום, נחלץ לעזרתו של השוטר, ועזר לו להשתלט על המבקש, תוך שהמבקש בועט בשני השוטרים, וכן בשני שוטרים נוספים שהיו במקום. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר הדין, בעיקר נוכח עברו הפלילי המכביד בעבירות דומות ובקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ו. עפ"ג 23394-01-14 **יותם עמרן נגד מדינת ישראל**, המערער הודה והורשע בביצוע עבירות תקיפת שוטר והכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש, אך הוסכם כי המאשימה תטען ל- 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות והמערער יטען

באופן פתוח ויבקש להסתפק במאסר על תנאי. בית המשפט גזר עליו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. ערעורו למחוזי נדחה.

ז. ע"פ 49707-10-12 **ולנטינה בלוצה נגד מדינת ישראל**, המערערת הודתה והורשעה בביצוע עבירות של תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בית המשפט השלום גזר עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבחן וצו של"צ. ערעורה לבית המחוזי נדחה.

ח. ע"פ 1541-03-15 **רונית אברזל נגד מדינת ישראל**, המערערת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית. ונדונה ל-4 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. בית המשפט השלום ציין כי העונש הראוי בנסיבות העניין הוא עונש מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שרות. בחוות הדעת נמצאה המערערת מתאימה מבחינה רפואית, אך היא הביעה התנגדות לבצען ועל כן נמצאה בלתי כשירה לבצע עבודות שרות ובית המשפט נאלץ להשית עליה מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי סבר כי העונש שהושת עליה בבית המשפט השלום הוא הולם אך נקבע כי לפני משורת הדין, תינתן לה הזדמנות נוספת להופיע בפני הממונה על מנת לבדוק בשנית את המאסר בדרך של עבודות שרות.

ט. ע"פ 33867-10-13 **אברהם נשיא נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של מערער, בעל עבר פלילי, אשר הורשע לאחר שמיעת עדים וראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בכך שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה באירוע שהתקיים באילת, דיבר בגסות לשוטרים, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. בית המשפט גזר עליו 3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

י. ת"פ (י-ם) 1281-09 **מדינת ישראל נגד בלאל עוויי ואח'**, שלושה נאשמים הודו והורשעו כדלהלן - נאשם 1, הורשע בעבירת תקיפה שוטר וניסיון תקיפת שוטר, בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי. נאשם 2 בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונאשם 3 בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט גזר על כל אחד מהם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך ל עבודות שירות.

יא. ת"פ 3020-10-12 **מדינת ישראל נגד צח שגיא**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בביצוע עבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

19. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** - האירוע בוצע על רקע השפעת אלכוהול, יחד עם שותף נוסף. העבירות בוצעו בשלבים שהחלו מתקיפת המאבטח וגידופים כלפיו, והסלים לכדי התנגדות לשוטרים, דחיפתם והעלבתם באירוע מתמשך. לנאשם היה חלק מרכזי באירוע, וצינתי לעיל את השקפתי לגבי חומרתו מול הערכים המוגנים.

20. בהתחשב בנתונים כפי שפורטו, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בעבודות שרות עד 10 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם:

21. לא ראיתי, בנסיבות העניין, הצדקה לסטייה ממתחם העונש הן לקולא והן לחומרא: אציין כי תיקון 113 מאפשר לסטות לקולא ממתחם הענישה מקום בו הדבר מוצדק לצרכי שיקום. המונח "שיקום" פנים רבות לו, ואין פירושו בהכרח כי נאשם ישולב בתכנית טיפולית, או יחדל מעבריינות מושרשת, ואולם אני סבורה כי "שיקום" לא יתכן ללא בסיס של קבלת אחריות, בסיס זה אינו מתקיים כאן.

22. בגזירת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם - **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

הפגיעה של העונש בנאשם - אף על פי שקבעתי כי אין הכרח שההרשעה והעונש יסכלו את עתידו של הנאשם כעורך דין, יש לקחת בחשבון שעונש מעשי, לצד ההרשעה, עלול להשפיע לרעה על עתידו, בעיקר בטווח הקצר.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם לא הודה במיוחד לו והורשע על אף ובניגוד לגרסתו. נאלצתי בהכרעת הדין לקבוע כי הנאשם לא אמר אמת. כך לדוגמא, מצאתי שהנאשם תיאר באופן מגמתי ולא נכון את האופן שבו נחקר במשטרה, כשטען שנחקר בקשיחות ובלא שניתנה לו הזכות להשמיע את גרסתו, בעוד שתיעוד מצולם של חקירתו הוכיח את ההיפך הגמור (ראה פסקאות 28 ו 29 להכרעת הדין). הנאשם לא נטל איפוא אחריות להתנהגות הפרועה והתוקפנית בליל האירוע, ומעולם לא התנצל על מעשיו. הנאשם הביע אמנם חרטה בשרות המבחן, בשנת 2014, לאחר שהורשע בהסדר הטיעון בעבירת הפרעה לשוטר בלבד, אך מהודעת הערעור שהגיש השתמע כי הוא טוען שהודה במעשים שלא ביצע, והוא קבל את המלצת התביעה לנהל את המשפט מחדש, עד שבסופו של דבר נקבע שביצע את עבירות כתב האישום המקורי. הנאשם לא יוכל ליהנות מההטבה הניתנת למי שמודה במעשיו וחוסך זמן שיפוטי.

נסיבות חיים קשות של הנאשם - תסקיר שרות המבחן תיאר רקע משפחתי מורכב של הנאשם - גירושי הוריו

עם לידתו, עלייתו ארצה יחד עם אמו בגיל 10, נישואי אמו בשנית וגירושה לאחר תקופה גם מבעלה השני, בו ראה הנאשם אב מאמץ וההתדרדרות בהתנהגותו של הנאשם והיזקקותו לטיפול תרופתי. למרות רקע זה, הנאשם סיים שרות צבאי מלא, מתמיד מזה שנים לא מבוטלות בשגרת חיים חיובית, ולא הסתבך בפלילים.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות - העבירות בוצעו על ידי הנאשם בחודש יולי 2010 וכבר עברו כמעט 6 שנים מיום ביצוען. הימשכות ההליכים בתיק הייתה ברובה באשמת הנאשם, אשר נטל על עצמו במודע את הסיכון והמשמעות של ניהול הליך מחדש. בעטייה של עמדה זו, העידו רוב רובם של עדי התביעה בפעם השניה, שתי ערכאות בבית משפט זה השקיעו בעניין זמן שיפוטי, ובסופו של דבר הוכחה אשמתו של הנאשם על אף עמדתו.

יחד עם זאת, יש לקחת בחשבון שהאפשרות לנהל המשפט מחדש הוצע לנאשם כאלטרנטיבה על ידי המאשימה בהליך הערעור, והוא קיבל את ההצעה.

כאמור, מאז ביצוע העבירות על ידי הנאשם בשנת 2010, הוא לא היה מעורב באירועים פליליים.

עברו הפלילי של הנאשם - לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל שלושה תיקים פליליים שהסתיימו באי הרשעתו של הנאשם, בגין עבירות סמים לצריכה עצמית, איומים והעלבת עובד ציבור וכן החזקת סכין למטרה לא כשרה. רישומים פליליים אלה ללא הרשעה עניינם עבירות שבוצעו לפני העבירות הנוכחיות.

23. **עניין אחידות הענישה -** הנאשם מס' 2 בפרשה לא ערער על גזר דינו, ונשפט למאסר על תנאי וקנס בסך 1500 ₪ בגין כתב אישום שתוקן, כמפורט לעיל, וייחס לו עבירת הפרעה לשוטרי ועבירה זו בלבד.

24. הנאשם חטא באירוע זה בהתנהגות פלילית ופרועה ולא לראשונה. בתי המשפט חזרו ונתנו לנאשם הזדמנויות, בכך שנמנעו מהרשעתו, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו בכך שביצע את עבירות אירוע זה.

אציין כי מצאתי חומרה מסויימת בכך שהנאשם ביצע לפני המקרה הנוכחי עבירות נגד שוטרים, ובמקרה זה התרברב והתבטא בין היתר באזני השוטרים כי הוא תמיד תוקף שוטרים ומשתחרר (כמפורט בכתב האישום).

מאז האירוע, התרשמתי כי ניכרת אצל הנאשם מגמת שיפור והתבגרות הנלמדת מכך שהוא משלים את לימודיו ונמנע מפלילים, ואולם הנאשם נמנע מהפנמת המסר ומקבלת האחריות לגבי העבירות שביצע, שאת חומרתן לא ניתן למחוק למרות הזמן שעבר.

מצאתי כי נכון יהיה להטיל על הנאשם עונש ממשי בתחתית מתחם הענישה, בדרך של מאסר קצר שירוצה בעבודות שרות. בנוסף, אני סבורה כי יש להכביד באופן מידתי בקנס.

סוף דבר:

25. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות. הנאשם יבצע את עבודות השרות במרכז הקהילתי בראש פינה, החל מיום 27/10/16, כמפורט בחוות דעתו של הממונה.

הנאשם הוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות, ועל כך שאי קיום ההוראות, צריכת סמים או אלכוהול, ואי התאמה למסגרת עלולה להביא על פי דין לריצוי העונש במאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה, אם יעבור במהלך תקופה של שנתיים מיום מתן גזר הדין כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ג. קנס על סך 2,500 ₪ - ישולם בחמישה תשלומים שווים, תשלום ראשון עד יום 1/7/16, ויתרת התשלומים בכל ראשון לחודש בחודשים העוקבים.